

(نظامنامهٔ نکاح، عروسی)

ختنه سوری

در مطبع حروف ماشینخانهٔ دارالسلطنه کابل طبع گردید

سنه ۱۳۰۰ شمسی

ثانی

طبع

نظام نامه نکاح، عروسی، ختنه سوری

چون، بسیاری دعاوی از باعث وصلت حالت صغارت و یا کش مخارج معاملات نکاح و عروسی و ظلم و تعدی شوهران در حق زنان عاجزه در محکمه شرعیه کثرت، و حقیقتاً مصدر هر گونه دعوی و نفاق دیده میشد بنابر انسداد ظلم و رفع منازعه و مناقشه و مساوات زنها در حقوق که مطابق شرع شریف و موافق ملت حنیف است قواعد ذیل را امر فرمودیم:-

قاعده اول:- چون حکم عمومی حضرت آلهی جلاله بموجب آیه کریمه چنانست **فَأَنْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنًا وَثُلَاثًا وَرُبَاعًا فَإِنْ حِفْتُمْ إِلَّا تَعَدِلُوا فَوَاحِدَةً**

پس نکاح کنید آنچه پسند باشد شما را از زنان دو دو سه سه ، چهار چهار، پس اگر ترسیدید که عدل و مساوات حقوق را نکنید یک زن بگیرید، لهذا درینصورت هر مسلمان که خلاف امر خداوندی را بدارد باعث خسران دارین او خواهد بود بنا بر آن بقرار امر حضرت حق جل علی شانه حکم میفرمائیم که بیست روز بعد از نشر اعلان نظام نامه هذا هر شخصیکه یک زن یا دو، سه زن داشته باشند و خیال دیگر عقد نکاح را بکند تصدیق عدالت و مساوات او را نفری درست متدین در محکمه اصلاحیه بدارد بعد از حصول اجازه نامه محکمه اصلاحیه بقرار قاعده آینده عقد نکاح مذکور کرده شود.

قاعده ۲:- هر شخصیکه خلاف حکم قاعده اول کرده بدون اجازه نامه محکمه اصلاحیه بر نکاح ثانی یا ثالث یا رابع جسارت ورزیده بود یا دو سال محبوس و یا دو هزار روپیه جزای نقدی از نزد او گرفته میشود.

هرگاه در مدت زنده گی و معاش زن دوم، بعد از تصدیق عدالت نفری مصدقین خلاف قاعده عدالت در بین شان ظاهر شد. مصدقین عدالت بجزای نقدی فی نفری یکهزار روپیه یا حبس یکسال مواخذه میشوند.

قاعده ۳:- عاقد نکاح هر گاه خلاف قاعده اول نموده و بدون اجازه نامه محکمه اصلاحیه عقد نکاح علاوه از یک زن را نموده بودند بقرار قاعده دوم مسؤل است.

قاعده ۴:- هر کسیکه سابق از اعلان نظامنامه هذا اضافه از یک زن داشته باشد در گذران و یا معاش نفقه همراه یک زن و یا زنهای خود خلاف شرع انور رفتار بدارد و استغاثه زنهای او در محکمه شرعیه برسد مطابق شرع مطهر از شخص مذکور باز خواست میشود.

قاعده ۵:- نکاح حالت صفارت قبل از بلوغ موقوف است.

قاعده ۶:- عقد نکاح قبل از سن ۱۳ ساله گی کرده نشود.

قاعده ۷:- در بین عموم رواج است که اول شربینی خوری کرد.

و این را نامزادی نام نهاده باز بعد از مدتی یک شب را شب حنا معین کرده و فردای آن نکاح ازدحامی نموده معاملات وصلت را انجام میدادند درینصورت یکی برای طرفین دشواری دوم مصارف بی محل سوم منجر بدعوی میشود بنابراین همین طریقه شرینی خوری را که نامزدی میگویند مطلق منع فرمودیم.

یعنی هر که خیال وصلت را داشته باشد اول خودیهای جانبین برضای زن و مرد در بین خود ها حرف زده و انجام وصلت را کرده در بدل همین شرینی خوری چنین نکاح که بدون بعضی اقبای قریب - و چند نفر مثل ملای عاقد نکاح، و شهودان دیگر ازدحام و جمعیت و شرینی که معمول است مطلق جاری ندارند اینکه معامله نکاح بطوریکه هدایت شده بانجام رسید البته منکوحه بخانه که هست میباشد هر وقت که رضای جانبین شود سر رشته عروسی لازمه را که اخراجات آن قید دارد انجام کرده بخوبی و خوشی بدارند تا در وصلت رغبت و ازاولاد برکت بیابند.

قاعده ۸:- آنچه وصلت و نامزادی که در زمان صغارت سابق برین واقع شده باشد الی ابتدای سنه ۱۳۰۱ در محکمه های شرعیه قطع و فیصله شود. بعد از انقضای میعاد مذکور دعاوی احدی شنیده نمیشود.

قاعده ۹:- رسوم بدی دادن یا زن را بجبر و کره بمیراث گرفتن و عیال شخصی را موروثه خود دانستن مطلقاً ممنوع و موقوف است.

قاعده ۱۰:- زن بیوه و طلاق شده را کسی از شوهر کردن بتخویف و تهدید منع نکند.

قاعده ۱۱:- رسوم عیدی و براتی که بخانه عروس برده میشد موقوف است.

قاعده ۱۲:- بدون از رضای ناکح و منکوحه هر گاه شخصی جبراً کسی را بشخصی داده بود عاقد جابر بجزای نقدی دو هزار روپیه یا دوسال حبس مواخذه میشود.

قاعده ۱۳:- مجرمین که بجزای نقدی یا حبس محکوم میشوند آن اشخاصیکه استعداد مالی داشته و جرم ممنوعه را بنا بر قدرت دادن جرم ارتکاب کنند آن اشخاص بجزای حبس محکوم میشوند نه جزای نقدی کسانیکه توانائی رسانیدن جزای نقدی را نداشته باشد البته توقیف میگردد.

قاعده ۱۴:- شرینی عقد نکاح از نیم چهارک الی یک چهارک نقل یا میوه اضافه نباشد.

قاعده ۱۵:- مهر جمیع طوائف عموماً اضافه از سی روپیه موقوف است شیرینها و ولور و قلین و طویانه قطعاً گرفته نشود.

قاعده ۱۶:- لباس که ناکح جهة منکوحه میدهد بقرار ذیل:- پ

اول اشخاص متمول - ابریشمی مکمل (۴) دست پشمی و نخى مکمل (۴) دست

دوم اشخاص متوسط - ابریشمی محکم (۳) دست پشمی و نخى محکم ۳ دست

سوم - اشخاص کم استعداد - پشمی و نخی مکمل ۳ دست

قاعده ۱۷:- رخت داماد که از طرف عروس خیل داده میشود قطعاً موقوف، داده نشود.

قاعده ۱۸:- جهیز که از خانه پدر یا مادر یا والی برای عروس داده میشود در مجلس بقسم سیالدارای و خود نمائی جهة عروس میدادند موقوف فرموده شد اگر بعد از عروسی چیزی برای دختر خود میدادند مخیرند.

قاعده ۱۹:- اگر بعد از معامله عروسی شوهر و یا داماد خیل یا پدر خیل عروس برای عروس زیور یا دیگر اسباب در خانه خود میدادند اختیار دارند منع نیست و دادن آن جبری هم نیست.

قاعده ۲۰:- در شب حنا هرگاه شخصی برضای خود بقسم میله مجلس زنانه و مردانه بدارد ممانعت نیست لکن شیرینی و میوه اضافه از اندازه خوراکه نباشد و مهمانان بخانه های خود نبرند.

قاعده ۲۱:- برای ملای قاعقد نکاح اضافه از پنجروپیه الی بیست روپیه داده نشود.

قاعده ۲۲:- جمعیت ختنه سوری مثل میله زنانه و مردانه که خرج زیاد و مصرف رایگان میشود منع فرمودیم میله مذکور کرده نشود.

قاعده ۲۳:- نظام نامه که در سال گذشته ۱۲۹۹ در اجرای آن حکم شده بود از تاریخ جاری شدن نظام نامه هذا منسوخ است.

قاعده ۲۴:- با اجرای این نظام نامه وزیر عدلیه مامور است.

ادخال این نظام نامه را در جمله نظام نامه های دولت و اجرای احکام آن را امر و اراده مینمایم.